

do javne vstaje. Trgovine so morale za-preti, ker so se bale, da jih bode lačna množica oplenila. V Rimu so palače kraljeve družine ter zasebna stanovanja ministrov in poslanikov vojaško in policijsko zastražene. Ob Partii via vršile so se pred angleškim poslaniškim poslopjem krvave praske, med izgredniki in vojaštvom; množica je hotela napasti angleškega poslanika Rennela Rodd, ki se ga smatra za glavnega krivca italijanske usode. Ministra Sonnino in Salandra zamoreta le pod vojaškim spremstvom v svoje pisarne prihajati. Kdor ima sredstev zapušča Rim. Trdi se, da industriji v svojih lastnih fabrikah vse uničujejo, da bi preprečili izdelovanje municije. Svoje denarje so že v nevtralnem inozemstvu spravili. V Milanu se razširja sramotilne spise, v katerih se smeši generalštabnega šefa Cadorna, češ da bobe italijanska armada šele po štirih generacijah v Avstrijo padla.

Kolera v Italiji.

Iz Lugana se poroča: Zadnje dni prihajajo govornice o izbruhu kolere v južni Italiji. Vlada objavlja tudi že oistre odredbe zaradi kužnih bolezni; to je nekako potrdirlo te vesti. Kor. urad poroča tudi, da pošilja Italija svoje ranjence že v Sicilijo. To označuje velikansko število laških ranjencev.

Srbska skupščina.

V srbski zbornici prišlo je do pravega viharja, naperjenega proti ministru Pasiću in proti Rusiji. Rusija zahteva namreč od Srbije, da naj ta z ozirom na italijanska stremeljenja opusti svoje želje na Durazzo ter da naj zopet z ozirom na Bulgarijo pusti Makedonijo. Zgoda seveda Srbi na noben način nočejo storiti, Zdaj so na Srbskem izpoznali, da je Rusija napram njim ravno tako hinavska kakor napram drugim narodom. Radovedni smo na nadaljne dogodke na Balkanu.

Ruska дума.

Na vedno energičnejšo zahtevo radikalnih strank in veled vedno bolj se razširjajoče nezadovoljnosti na Ruskem sklical je car duma. Merodajni ministri so imeli zanimive nagovore, v katerih so pravzaprav priznali, da stoji jako slabo z rusko armado. Pripravljali so javnost nato, da bode ruska armada morala izprazniti Varšavo. Obenem so z gnusnimi lažmi in medenimi obljubami sraubili doslej nepristranske države, zlasti Rumunsko. Upati je, da Rumunska ne bode sedla na lim, na katerega je sedel italijanski krivoprišežni kralj. Poljakom obljubuje krvavi car po vojni vse mogoče prostosti; ali niti zadnji poljski pastir na carjeve obljube ne da nič!

Njemen-Narew-fronta.

V boljše razumevanje uradnih vojnih poročil

ročil prinašamo mali zemljevid t zv. Narew-Njemen-fronte.

Revolucijska znamenja na Finskem.

Stockholmski „Tageblatt“ poroča iz Peterburga: 5. in 6. ruski gardni infanterijski regiment je zaradi izbruha lokalnih nemirov v Helingsfors odšel. V Christinestad so finski revolucionarji novo zgrajeno fabriko za smodnik v zrak spustili.

(Kakor znano, je finski narod v svojem srcu hod nasprotnik Rusije in čaka le težko trenutka, da bi se rešil carjevega jarma. Op. ur.)

Papež — za Italijo!

K.B. Rim, 2. avgusta. Kardinal državni tajnik Gaspari poslal je kardinalu Bacilieri, škofu v Veroni, pismo, v katerem inemenom papeža (!) odgovarjajoč na škofovo prošnjo dekanat Ala ter parochio Prentonico od dieceze Trient provizorično škofu v Veroni podstavlja.

(Ta novica je tako presenetljiva in razburljiva, da bi jo človek ne verjel, ako bi jo ne razpošiljal c. k. urad. Papež podstavlja torej avstrijsko zemljo, del tirolske, veroneške (torej italijanske) škofu. Res je, da je ta zemlja sedaj od Lahov zasedana; ali Belgija je tudi od Nemcev zasedena in vendar jo papež ni podstavil nemškemu škofu! Res, ne moremo verjeti, da bi vatikan avstrijske in nemške katoličane tako smrtno v obraz udaril. Saj ima papež od Avstrije največ dobrot, medtem ko so mu Italijani njegovo državo „oropali“ in ga držijo kot „vjetnika“. Prepričani smo, da bode naša duhovščina korajžno v Rimu proti tej nečuvani krivici nastopila! Op. ur.)

Druga bitka ob Soči.

Iz vojnega poročevalskega stana pišejo:

Po desetdnevnem boju, ki ima, kar se ljutosti tiče, zelo v sedanjih vojni le malo primerov, se je končala druga bitka ob Soči. (O prvi bitki smo svoj čas natančno poročali. Op. ur.) Ob neomajljivem odporu avstro-ogrskih čet, ki branijo južno-zapadno mejo monarhije, so se zopet razbili italijanski valovi. Drugič v tem mesecu se je popolnoma ponesrečil več dni trajajoči, s brezprimerno ljutostjo se vršiči boj, ofenziva, pri kateri je sodelovalo ogromno število ljudi, topov ter se vporabila ogromna množina streliva.

Soška fronta, ki varuje od Adrije pa do koroškega gorolja pred vpadom sovražnika, je ostala s svojimi utrdami popolnoma v posesti naših čet, čeprav so Italijani vse storili, da bi prodrli.

Koncentracija sovražnika.

Ko smo odbili prvo ofenzivo, so mislili Italijani s še energičnejšim in s še večjimi masami izvedenim sunkom končno vendar omajiti našo fronto. Zbrali so moči zdaj na razmeroma majhnem odseku. Proti doberdobski planoti in goriški mostni utrdbi se je koncentrirala vsa sila naskoka. V odmoru med obema bitkama so postavili sem še večje mase artiljerije ter zbrali 17 divizij, torej pač 200.000 moč, da pripravijo ofenzivo. Dne 18. julija se je pričela bitka. Ob zori se je pričela predprava laške artiljerije. Grozovito silna je bila. S poljskimi kanoni, lahкими havbicami, 14-9 cm havbicami in težkimi kalibri 21 do 28 cm so obsipali Italijani naše čete, vkopane na goli kraški planoti, cele ure z vedno večjo ljutostjo. Peklenska kanonada, pri kateri so vporabili ogromne množine streliva.

Boj moža proti možu.

Ko je sovražnik menil, da je otesil naše pozicije, je prišla infanterija k naskoku. V globokih vrstah so pričele naskakovati kolone. Resnično so prišli oddelki v najsrednejša kritja, kjer je kmalu prišlo do ljutih bližinskih bojov. Bajonet in kopito in ročne granate so odločevale v tem boju v jarkih mož proti možu. Zarometi so delovali. Zaman so skušali Italijani doseči vspehe s svojimi eksplozivnimi cevmi, morali so nazaj. Naši možnarji so kronali delo tega dneva. Njihov krasen, sigurno namerjen ogenj je uničil pet sovražnih baterij.

Devetnajstega je znova vplamtela bitka, tokrat tudi z vso silo ob goriški mostni utrdbi. Preko vinogradov je prišla ednajsta italijanska infanterijska pehota po zopetnem grozovitem ognju proti Podgori. Hribi mrtvecev so se kopičili, toda Italijani niso odnehali. Tudi smo jih še le v bližinskem boju prisilili, da so se umaknili. Toda tako lahko se niso udali. Zopet je pričela artiljerija, ljutejša nego zjutraj in znova so pričele naskakovati redke rojne črte. Štiri ure je trajalo borenje, nato se je moral nasprotnik v drugič umakniti. Slabo je šlo ta dan v bitki ob Doberdobski planoti. Štirikrat so tu naskočile na padalne čete pri Zdravščini ogrske domobrance. Odbiti, so se vsakokrat trdovratno zagrizli ob robu planote. Tudi pri Polazzu, Redipulji, Vermeglianu in vrhu Kosih je sledil naskok naskoku, toda čeprav so Italijani pošiljali v boj vedno novo moštvo, so naši hrabri vzdržali. In tako je šlo dan za dnevom.

Cel hrib v plamenu.

Dvanajstega zvečer so izvršili Italijani s čudovitim naporom sil napad na vrh Sv. Mihela. Njih artiljerijski ogenj je bil nepopisno ljut. Hrib je bil dobesedno zavrt v plamen in oblake prsti. Hrabri branitelji, na katere je padala brezkončna toča izstrelkov, so se končno umaknili. Italijanska infanterija je prišla na vrh; toda že naslednje popoldne so jih zopet pomedle rezerve, ki jim je poveljeval generalmajor Boog. Ravnotako se je godilo sovražnim oddelkom, ki so stavalili pri Zagraju in ki smo jih nagнали v beg.

Ali Cadorna je poslal nove divizije v boj. Italijanska artiljerija je še ljutejšo posegla vmes, morje ognjenih cevi je blulvalo proti planoti in proti mostni utrdbi. Dan in noč se je bitka nadaljevala. Nočni napadi pri Selcu in Vermeglianu so se ponesrečili, ranotako naskoki pri Polazzu. Pri Zdravščini, kjer smo svoje čete nekoliko umaknili, smo z navdušenim protinapadom vrgli nazaj Italijane. Pri Podgori in Pevmi je moral sovražnik tudi odbiti s krvavimi glavami. En sam dan je naskočil Podgoro zaporedoma z 10 polki. Ali vse pozicije so ostale v naši posesti. Naslednji dan pa so se zopet pričeli na celi fronti naskoki.

Sovražnik odnehuje.

Še le koncem tedna je sovražnik odnehal, toda le v to svrhu, da potem še enkrat zbere vse svoje moči ter še enkrat prične napadati. Toda tudi zopetni napadi pri Podgori, Polazzu, Vermeglianu, Selcu so se popolnoma ponesrečili. Po zadnjih obupnih nočnih naskokih, ki so sovražnika veljali tisoče človeških življenj, je bila izčrpana njegova napadalna moč. Ta velikanski boj, ki ga je bojevalo več nego četr milijona borilcev proti manjšini, se je odločil v prospeh branilcev. In to, čeprav je nudil sovražniku posebno teren pri goriški mostni utrdbi s svojimi vinogradi, nizkim grmičevjem in kamenitim zidovjem mnogo kritij, čeprav smo na kraškem terenu izvanredno težko zgradili pripravna kritja za obrambo, posebno z ozirom na učinkovanje artiljerije.

Vojni poročevalci še pripovedujejo: Z grozovitim ognjem so obsuli Italijani zlasti južni del naših črt. Skoraj 36 ur je trajalo gromenje. topov. — Na nekaterih delih fronte so spravili Italijani v boj do 10 bataljonov, ki pa so bili skoraj popolnoma poraženi. Enega regimanta, ki je trpel že preje dosti, je ostalo le še par vojakov. Enaka usoda je zadela neki drugi regiment.

Mrtvaški smrad ob Soči.

Iz vojnoporočevalskega stana poročajo listu „Kölnische Zeitung“: Kupi mrtvecev, ki se drigajo pred pozicijami c. in kr. čet, ne naraščajo le uro za uro, marveč je tudi mrtvaški smrad ob celi fronti bojišča postal že tako neznošen, da dobavljajo iz Gorice in drugih krajev iz vseh lekarn in drogerij parfeme in dišave v velikih množinah, da olajšajo četam bivanje v taki atmosferi.